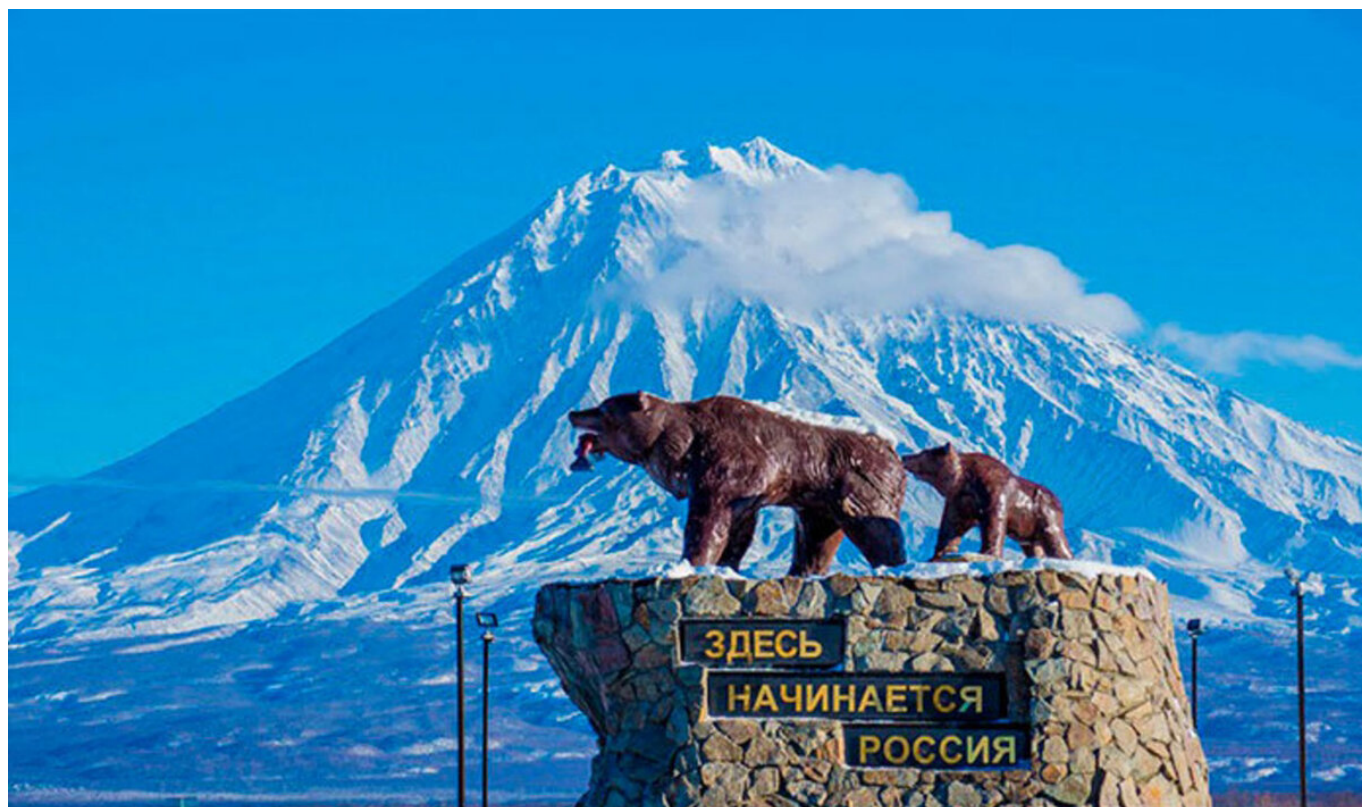

A. Fursov: Košť v hrdle svetovej elity. Čo je základom strachu Západu z Ruska

- CZ24 News | 13. srpna 2023

Znaky každej civilizácie spočívajú v charakteristikách prírody, v ktorej sa civilizácia vyvíja, a v histórii samotnej civilizácie. Ruský rozvoj je spôsobený takým faktorom, ako je obrovský priestor, ktorý Rusi ovládli. A tento obrovský priestor predurčil rozsiahlu cestu rozvoja. Keď sa pozriete do našich učebníc, často sa tam píše „feudalizmus sa v Rusku rozvinul viac do šírky ako do hĺbky“, „kapitalizmus sa rozvinul viac do šírky ako do hĺbky“.

To znamená, že žiadny z týchto systémov nezanechal vážnu stopu v ruských dejinách a samotný ruský život je vec vážnejšia ako všetky feudalizmy a kapitalizmy. Druhým bodom je, že nemáme prakticky žiadne prirodzené hranice, sme otvorení z juhu, z východu, zo západu, a preto sme sa vždy snažili naše hranice čo najviac predĺžiť. V tomto smere mal Sir Arnold Toynbee úplnú pravdu, keď povedal, že aj ruská expanzia je defenzívna.

Ďalší veľmi dôležitý faktor našich dejín spočíva v špecifikách našej moci, ktorá sa výrazne líši od moci na Východe aj Západe. Historicky sa tak stalo, že táto moc je hlavná v našich dejinách, stojí nad zákonom, nad cirkvou. To neznamená, že ich utláča, ale znamená to, že je to najdôležitejšie, súviselo to s potrebou „a“ mobilizácie pre neustále vojny, ktoré s nami viedli naši susedia, a po druhé, pre rozvoj rozsiahle územie.

Napokon, pôvodne sme pravoslávna civilizácia, ale naše pravoslávie je veľmi organické, v určitom bode splynulo s tým, čo mu predchádzalo, s védskym náboženstvom. Najmä do polovice 17. storočia pravoslávie nemalo vzorec „služobník Boží“, „služobník Boží“ – pochádza z védského náboženstva, pretože služobník Boží, pretože chválime svojich bohov, sme ich potomkov. Potom to išlo preč. Teda pravoslávie, ktoré nás ostro odlišuje od katolíckeho Západu a od protestantského Západu a od

islamu, čiže celý komplex znakov nás zásadne odlišuje od Východu aj Západu.

Navyše, v mnohých ohľadoch sú si Východ a Západ navzájom viac podobné ako Rusku. Sú si podobní predovšetkým z hľadiska organizácie moci. Moc na Západe aj na Východe je obmedzená, či už je to Čína s jej orientálnym despotizmom alebo Francúzsko s absolutizmom. Autokracia je v podstate neobmedzená moc, to vo všeobecnosti neznamená, že chcem robiť to, čo robím, ale autokracia je na vrchole. Navyše sa to reprodukuje nielen v autokracii, KSSZ bola aj nad zákonom, to neznamená nezákonnosť, ale úplne jasnú podriadenosť.

Nebolo to tak ani na východe, ani na západe. Nehovorím o tom, že východ aj západ nám ukazujú veľmi vysoko produktívne poľnohospodárstvo. Či už je to Anglicko, kde bol výnos sam-6, sam-7, Čína alebo India s ich dvomi plodinami ročne. U nas je vsetko ine, mali sme samo-3, sam-4 vynosy, a tým padom sme mali dost skromnu ekonomicku základnu, bolo to treba kompenzovat vselijakym inym. Okrem toho sme mali veľmi krátke obdobie poľnohospodárskych prác v strednom Rusku. Polovica mája - polovica septembra, a to vyvinulo veľmi špeciálnu psychológiu práce, koncentráciu šokového úsilia v krátkom čase a potom relaxáciu.

Západný človek, východniar to vníma ako lenivosť a špekulujú o tom, hovoriac o ruskej lenivosti. To v žiadnom prípade nie je lenivosť, to je zvláštny pracovný rytmus, teda aj v pracovnom rytme sa líšime od východu a od západu. A toto, mimochodom, psychológia sa rozvíja v správaní sa ruskej osoby nielen pri mierovej práci, ale aj pri vojenskej práci, preto, povedzme, Nemci vyhrávajú všetky bitky, okrem hlavnej, rozhodujúcej. Rusi môžu stratiť, čo chcú, ale v rozhodujúcom súboji vyhrávajú. Niekedy sa hovorí, že Rusko je niečo medzi Západom a Východom. Nie, Rusko sa podľa množstva parametrov stavia proti Východu aj Západu, to je naša črta našej historickej udalosti, o ktorú treba

bojovať, bojovať, lebo historická originalita je to, čo vytvára dušu ľudí.

A. Vezhbitskaya vyčleňuje pojmy „duša“, „osud“ a „túžba“ za základné pre ruskú kultúru. A.A. Zaliznyak, I.B. Levontina, A.D. Šmelev navrhuje pojmy „priestor“, „sloboda“, „odvaha“, „túžba“ ako najvýznamnejšie pojmy ruskej kultúry. V zozname kultúrnych stálic v Slovníku ruskej kultúry Yu.S. Stepanova je „komfort.“ Natalya Chudova.

Rozprávanie o spoločných hodnotách so Západom je (od smutnej spomienky na Gorbačovov „koncept spoločného európskeho domova“, kam sa vlastne ani ZSSR ani Ruská federácia nechystali a ani nechystajú) skôr akčné. na zakrytie nejakej základnej operácie. Základná operácia je zrejmä: takým či onakým spôsobom začlenenie významnej časti postsovietskych vládnučich skupín do svetovej kapitalistickej triedy.

Hlavným záujmom významnej časti postsovietskych vládnučich skupín je „pripojiť sa k buržoázii“. Toto je základná operácia, ktorá už zlyhala. Bolo potrebné mať veľmi zlú predstavu o triede svetového kapitálu a najmä o jej západnom segmente, ktorý má niekoľko storočí históriu, aby sme uverili, že to môže byť inak. Krycia akcia je pokusom presvedčiť seba aj ostatných o existencii nejakých spoločných hodnôt, ktoré samy osebe nič nezaručujú. Immanuel Wallerstein raz poznamenal: „Hodnoty sú veľmi elastické, pokiaľ ide o moc a zisk“ – „Hodnoty sa stávajú veľmi elastickými, pokiaľ ide o moc a zisk.“ Preto, aj keby sa hodnoty západnej Európy a Ruska zhodovali (o čom veľmi pochybujem), vôbec by to neznamenal existenciu spoločných záujmov.

Jedným z najúspešnejších ťahov Západu, jeho anglosaského jadra, v historickom zápase posledných dvoch storočí bolo, že jeho ideológovia presvedčili celý (alebo takmer celý) svet, že Európa a Západ sú jedno a to isté. Tí, ktorí sa do toho v Rusku kúpili a považovali sa za protizápadných, sa začali klasifikovať ako antieurópania.

„Západná civilizácia je trvalou krízou základov ľudskej existencie a existuje len vďaka vykorisťovaniu niektorých inými.

XI. storočie – začiatok celoeurópskej krízy všetkých aspektov agrárnej civilizácie – ekonomickej,

sociálnej, kultúrnej, politickej. Preľudnenie, mestská a komerčná revolúcia. Križiacke výpravy, guelfovia vs. Gibbels, gotika.

Na pozadí Osmanov blokujúcich Veľkú hodvábnu cestu v 15. storočí, hľadanie západnej cesty do Indie, éra veľkých geografických objavov a pokusov o „oživenie“ najskôr antiky, potom raného kresťanstva v podobe protestantizmu, reformácie, kolonializmus, buržoázne revolúcie, v skutočnosti opakovanie neskoršej antiky.

Najprv vykorisťujú vlastných proletárov a kolónie. Systém je ale vnútorne nestabilný a kríza sa exportuje na perifériu spolu s prebytkami obyvateľstva a tovarov a odtiaľ sa pumpujú suroviny a otroci, ktorí ešte viac zvyšujú nestabilitu, vyvolávajú lokálne a svetové vojny...s progresívnym liberalizáciou všetkých aspektov európskeho života v dôsledku rozdielu v potenciáloch vyspelého Západu a tradičného nezápadu.

Rusko nemalo kolónie, ale bolo nútené udržiavať technickú úroveň svojej existencie, využívajúc vlastné vnútorné ľudské a prírodné zdroje, aby malo silnú armádu a priemysel schopný zabezpečiť obranu, čo ho vtiahlo do svetového systému. korózii ruskej identity. A keďže už neexistuje žiadna periféria, Západ nemá kam exportovať svoju krízu okrem Ruska a Číny.” az118.livejournal.com

V skutočnosti sú Európa a Západ, európska civilizácia a západná civilizácia rozdielne fenomény. Európska civilizácia historicky existuje v niekoľkých verziách: staroveká, západná (ktorá sa zmenila zo stredovekej franskej na západnú v buržoáznom zmysle), ruská (ktorej transformovanou formou bola sovietska). Ruský historický predmet je európskym predmetom, ktorý si osvojil euroázijský priestor.

Za všetkými falošnými obvineniami západnej elity voči Rusku, ak zlúpnete šupku, je strach z jedinej nezápadnej krajiny, ktorá nielenže nespádala pod kapitalistický Západ ako kolónia či polokolónia, nielenže úspešne odolávala ju, no porazila ju na štyri storočia a v 20. storočí vytvorila alternatívny svetový systém ku kapitalizmu – systémový antikapitalizmus.

Rusi nie sú Západ, no zároveň si Európania (iní Európania) vytvorili alternatívnu západoeurópsku kultúru založenú na ruských hodnotách. Niektorí správne poznamenali, že ak sa hrdinovia západných spisovateľov prvého radu (Balzac, Dickens, Zola) obávajú o peniaze a kariéru, potom sa hrdinovia ruských spisovateľov prvého radu (Tolstoj, Dostojevskij) zaujímajú o zmysel života, otázky morálky. Rusko je iná kresťanská Európa ako Západ, iná Európa, ktorá sa rozšírila po celej severnej Eurázii a žije podľa vlastných pravidiel.

AUTOR: Andrej Fursov

[ZDROJ](#)

Překlad: J.G. SPRÁVY DO MOZAIKY